

OBRITNI VESTNIK

STROKOVNI LIST ZA POSPEŠEVANJE OBRTI IN ZAŠČITO OBRTNIŠTVA DRAVSKE BANOVINE

»OBRITNI VESTNIK«, SPLOŠNO VELJAVNO IN NEODVISNO GLASILO
OBRTNIŠTVA DRAVSKE BANOVINE, IZHAJA 1. IN 15. V MESECU // STANE
CELOLETNO DIN 40.—, POLLETNO DIN 20.—, POSAMEZNA ŠTEV. DIN 2.—.
// ZAKLJUČEK REDAKCIJE 10. IN 25. V MESECU. // NEFRANKIRANI DO-
PISI SE NE SPREJEMAJO. // ROKOPISI SE NE VRAČAJO. //

»OBRITNI VESTNIK« PRINAŠA OBJAVE, RAZGLASE IN VESTI VSEH OBRTNIH
ORGANIZACIJ IN UPRAVNIH OBLASTI KRALJEVINE JUGOSLAVIJE TER
NAJVAŽNEJŠE VESTI IZ INOZEMSKEGA OBRTNIŠKEGA SVETA. // URED-
NIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, SV. PETRA CESTA ŠTEV. 4.
// PONATISI DOVOLJENI Z NAVEDBO VIRA. // TELEFON 35-25 //

XXI. LETNIK.

V LJUBLJANI, 1. FEBRUARJA 1938.

ŠTEV. 3

V obrambo pravične cene obrtniških izdelkov

Čas, katerega danes preživlja obrtnik, je tako težak da se s skrajnim naporom vseh svojih sil komaj vzdržuje na površju. V mislih imamo predvsem solidnega, malega obrtnika, torej onega pravega vzdrževalca in gojitelja domačega rokodelstva, — ki ni samo delavec v pravem pomenu besede, temveč pojmuje poslanstvo rokodelske umetnosti, obrtnik-rokodelca in umetnik, ki ume v svoj izdelek vložiti tudi svojo dušo, takorekoč del samega sebe in vso svojo individualnost.

Vse se danes ceni po gotovi tržni vrednosti. Da so naši rokodelski izdelki samo tržni produkt, je krivo to, da jih pač naša kupujoča javnost tako jemlje! Ko bi pa kupec bil pravilno vzgojen, tedaj bi v rokodelskem izdelku našel več kot navadno blago, spoznal bi da je izdelek umetniških rokodelskih rok in obrtniške stvaritve!

Iz tega stališča bi se tudi pri nas (v Jugoslaviji) moralo obravnavati obrt, od takega gledanja na obrt niso izvzeti niti merodajni činitelji, niti oni, ki so odgovorni za procvit naše dom. obrtnosti. Česa naj potem pričakujemo od ostale širše javnosti...

Državi pomeni obrtnik, samo toliko, kolikor davkov plača, kupujoča javnost pa primerja obrtniški izdelek po ceni ter ga vrednoti s ceno konkurence. In nič več...

Taka mentaliteta in nerazumevanje do obrtnika in njegovega poklica kakor tudi do njegovih izdelkov, je v vseh kulturnih državah izginilo...

Vidimo torej, da leži neposredna krivda obrtnikove popolne propasti v naši najbližji okolici. Drugi vzrok, da je obrtniško delo izgubilo na svoji vrednosti je gospodarska depresija poslednjih let, ki je z vso svojo težo pritirala poštenega rokodelca tako daleč, da je radi konkurence manj sposobnih obrtnikov in šušmarjev tudi sam pričel prodajati svoje izdelke izpod lastne cene. Da, celo dalje je šel; danes se obrtnik za sramotno ceno sam vdiinja kot navaden delavec šušmarju, samo da mu ni treba plačevati — davkov.

Jedro vsega zla torej ne bo težko najti, ker izhaja iz zadnjega stavka, prejšnjega izvajanja. Ker si danes obrtnik ne bo mogel sam pomagati drugače nego z lastno samozavestjo in z lastno pametjo, zato se moramo mi obrtniki spametovati sami in uvideti, da smo kalkulacijo obrtnih izdelkov postavili na glavo. Koliko obrtnikov je danes, ki z mirno vestjo lahko rečejo, da so pri svoji obrti res zaslužili, da lahko plačajo režijo, upravne stroške, blago, da svoje delo pravilno cenijo, da pa so kot ostali sloji tudi zavarovani za starost in da imajo preskrbljene za bodočnost svoje družine?

Malo je takih! Cene za svoje izdelke naš obrtnik povečini kar za lase privleče, cena bi bila lahko v najboljšem primeru še za kako paro višja, če bi bilo treba postaviti se po robu konkurenci, tedaj bi bila cena tudi za kak stotak ali dva nižja. »Saj tam-le oni sosed, je tudi dal za 100 dinarjev ceneje, če je on zaslužil bom pa še jaz, kljub temu da dam za 200 dinarjev ceneje«. Takole se obrtnik potrošča in sam sebe tolaži. O kaki kalkulaciji nima pojma, izdelek je prodal, ni pa še plačal niti nakupljenega blaga, niti delavcev, niti delavnice, niti se ni pobrigal za napredek svoje stroke...

Če pravimo, da cena nima nobene podlage, tedaj moramo tudi paziti, da ne pretiravamo s cenami ker je to v našem lastnem obrtniškem interesu in proti vsakemu takemu poizkusu smo mi prvi, ki se bomo temu uprli. Ne

Kongres čevljarjev drav. banovine v Celju

SKLEPI KONGRESA VAŽNI ZA CELOKUPNO OBRT

V nedeljo 16. t. m. je bil v Celje sklican kongres čevljarjev iz dravske banovine, na katerem so bila zastopana prav vsa strokovna in ostala skupna združenja v dravski banovini. Dnevni red, združen z izčrpano debato, je obravnaval sledeče teme: socialna zakonodaja delavstva in obrtnišva, zahteva po novelizaciji zakona o obrtih, uredba o pobijanju šušmarstva, naša konkurenca in njen razmah, izvrševanje obrtniških del v kaznilnicah in drugih kazenskih zavodih, pavšalizacija obrtniškega davka, reorganizacija in komasacija združenj, združenja, njih dolžnosti in pravice ter mojstr. ispiti, vprašanje vajencev ter slučajnosti. Na kongresu je bila navzoča poleg številnih stanovskih društev in predstavnikov po svojem zastopstvu tudi Zveza obrtnih društev dravske banovine. Prav odkritosrečno so bili pozdravljeni na kongresu delegati in gostje iz Splita, Zagreba in Osijeka. Kako čuti vsa ostala gospodarstva in obrtniška javnost enako s čevljarškim stanom, kot predstavnikom malega človeka-obrtnika, kateremu je treba izkazati popolno pozornost in ga podpirati, so pričali številni pozdravi in vzpodbudne besede, poslani kongresu iz raznih obrtniških središč naše države.

Ob zaključku kongresa so zborovalci na podlagi vestnih razprav naslovili na merodajne činitelje odločne pozive, da se nemudoma rešijo vprašanja obrtnikove življenske eksistence vsaj v zadnjem trenutku dokler pod pritiskom brezobzirne vlekapitalistične družbe popolnoma ne izhira. Posebno važna je resolucija, odposlana na g. ministra trgovine in industrije, ker obsega točke, ki jih zahteva vse obrtnišvo v splošnem. Zato naj kot osnovo svojih bodočih kongresov tudi ostale obrt-

niške stroke postavijo na dnevni red navedene zahteve čevljarškega kongresa. Resolucija se glasi:

»Kongres čevljarjev Dravske banovine, kateri se je vršil dne 16. januarja 1938. v Celju, zastopan po 33 združenjih s 68 delegati, s skupnim številom 2056 čevljarških mojstrov je ugotovil, da so čevljarji, ne-le samo dravske banovine, temveč vse države popolnoma proletarizirani in to vsled pomanjkanja dela in zaslužka, katerega jim odvzemajo razne tu- in inozemske industrijske in trgovske tvrdke. Prikrasani so na zaslužku, radi obrtniškega delovanja po kaznilnicah, poboljševalnicah in drugih kazenskih zavodih, tako državnih kot privatnih, nadalje po šušmarjih, ki so v naši stroki najbolj številni in ki prihajajo iz vrst samoukov, brezposelnih pomočnikov, posestnikov in posestniških sinov, iz državnih, samoupravnih in privatnih nameštencev i. sl.

Obrtnikom čevljarške stroke je potrebna predvsem socialna zaščita, zavarovati pa jih je treba tudi pred raznim tu- in inozemskimi čevljarškimi in usnjarskimi industrijami ter otvarjanjem lastnih trgovin, dalje, da se zabrani trgovinam sprejemanje popravil obutve, da se omeji izdajanje dovoljenj raznim tvrdkam za otvarjanje več vrst obrti, kakor na primer, da vodi usnjarska obrt in industrija obenem tudi čevljarško obrt ali industrijo, posebno pa je čevljarški (kakor tudi drugim rokodelskim strokam) potrebna uredba o minimalnih cenah obrtniških izdelkov in uredba o označbi in vrednosti materiala.

Čevljarški stroki so potrebni cenejši krediti, da bi si tako mogli mali obrtnik izboljšati in povečati svoj obrat. Redno poslovanje denarnih zavodov, posebno do-

mačih hranilnic in posojilnic, bi bilo tudi v korist domači obrti.

Da bi se stanje v mali čevljarški obrti dvignilo in izboljšal življenjski položaj malega čevljarškega obrtnika in njegove družine, prosimo gospoda Ministra trgovine in industrije da:

1. Izda uredbu o minimalnih cenah obrtniških izdelkov, o čemer naše obrtnišvo poroča že par let nazaj. S to uredbo bi si pridobil čevljarški obrtnik zopet svojo veljavo in ugled na podlagi enotnih cen lastnih izdelkov.

2. Z uredbo o označbi materiala vseh obrtniških in industrijskih izdelkov, bi se omejila vsa obstoječa neloyalna konkurenca.

3. Izdela naj se osnutek določbe o zavarovanju obrtnišva v smislu § 384 zakona o obrtih. Osnutek pravilnika za obrtniško zavarovanje naj bi se dal pred uzakonjenjem vsem obrtniškim strokam, posebno pa revnejšim, kakor n. pr. oblačilnim strokam radi odločitve. Obrtniško zavarovanje naj bi bilo realno, prispevki za zavarovanje ne smejo biti pretirani. K temeljni glavnici za izvedbo obrtniškega zavarovanja naj bi prispevala v prvi vrsti država, banovine, občine, večja bančna podjetja, kakor n. pr. Zanatska banka in druge, ter vsa industrijska podjetja, ki sedaj uničujejo malega obrtnika. Obrtniško zavarovanje naj bi bilo samostojno, uprava istega pa razdeljena po banovinah. Karenčna doba za starostno zavarovanje obrtnika naj bi bila določena do 55. leta starosti.

4. Od plačevanja prispevkov za starostno zavarovanje delavcev naj se rokodelske pomočnike oprosti, in to z ozirom na to, da postane 90% obrtniških delavcev pozneje samostojnih obrtnikov, vsled česar obrtniški delavec nikdar ne bo prišel do svojega starostnega zavarovanja. Na vsak način naj se oprosti teh prispevkov obrtnik! Te prispevke naj plačuje država, banovina, občina ali kdorkoli, samo obrtnik jih ne more, ker je že itak preobremenjen z raznimi dajatvami.

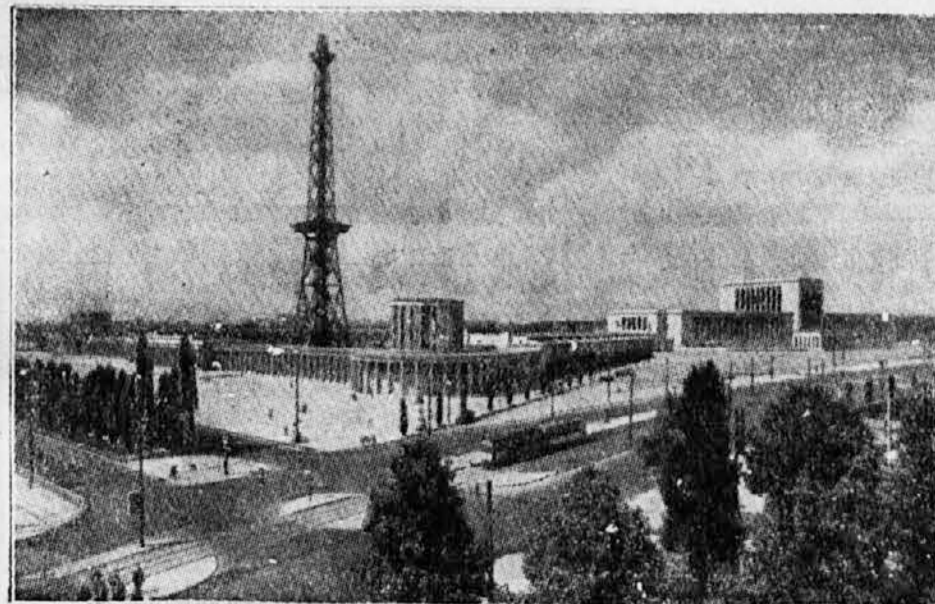
5. Ob priliki novelizacije zakona o obrtih, katera je že predvidena, naj se novelira predvsem § 141. in naj se kratko glasi: »Imetniki trgovinskih obratov nimajo pravice, sprejemati naročila za popravila čevljarškega blaga, oziroma oblek. V § 219 odst. 1. naj se glasi: Službojemnik obdrži svojo pravico do plače, če je po najmanj polletnem službovanju zadržan opravljati službo zbog itd. K § 220. naj se doda dosedanjemu glasilu še postavka: »Gornji predpis ne velja za čakanje na delo vsled pomanjkanja istega, ako se dokaže, da je delodajalec tudi v času krize obdržal delavca pri delu in ga ni vrgel na cesto med brezposelne. § 221. predvideva odškodnino za čas 4 tednov v slučaju opravljanja vojaške službe delojemalca. Ta predpis je krivičen posebno za malega obrtnika, ker bi bila v tem slučaju država sama dolžna skrbeti za onega, ki ga je poklicala, da opravlja orožne vaje. § 283. zakona o obrtih določa za predsednika in podpredsednika pomočniških izpitnih komisij le učitelja strokovne ali druge šole. Mi obrtniki to določilo odločno zavračamo! To je izpod časti za obrtnika, ker če je obrtnik znal vajenca izučiti, zakaj bi ne bil sposoben, da bi lahko ugotovil vajenčevo strokovno in umsko izobrazbo.

6. Pri ministrstvu trgovine in industrije že v osnutku izdelana uredba o pobijanju šušmarstva, naj se čim preje uzakoni! V uredbo naj se vnese tudi odstavek, da se kaznuje tudi onega, ki daje delo šušmarju.

7. Gospod minister za trgovino in industrijo naj blagovoli končno izdati rešitev predlogov in sklepov ankete o tvrdki »Bata« ki se je vršila v mesecu februarju 1936 leta. Istotako naj izda nujno uredbu o kontingentiranju izdelovanja čevljev po industrijskih podjetjih, kakor je to zahtevala goraj navedena anketa.

8. Uredbi o prepovedi popraviljanja čevljev in obleke po industrijskih obratih iz

I. svetovna obrtna razstava v Berlinu

Pogled na levo polovico razstavišča. Cesta, ki gre po sredi, deli prostor v dva enaka dela, ki sta medsebojno zvezana po podzemeljskem prehodu. Sredi razstavišča dominira 145 m visok stolp za radijsko oddajo. V ozadju je viden častni paviljon vseh narodov. V ospredju so zgradbe kulturno-zgodovinske razstave, mednarodne razstave, nemškega oddelka in obrtnega tiska. Preko ceste, na desni strani razstavišča, ki pa na sliki ni vidno, bodo razvrščeni paviljoni za razstavo strojev, orodja in surovin, mednarodne modne revije ter prosto razstavišče s parki in zabaviščem. Zveza pripravlja v okvirju te razstave sodelovanje našega obrtnišva, zato poziva tem potom, da se obrtniki prijavijo k razstavi s svojimi priznanimi izdelki. Prevoz, namestitve, kakor tudi ev. bivanje v Berlinu je brezplačno — Zveza vabi, da se prijavijo tudi vsi obrtniki, ki žele samo posetiti razstavo v Berlinu od 28. maja do 10. julija 1938., ker organizira skupno ekskurzijo.

moremo pa dopuščati, da se bo sposobnost domačega rokodelskega mojstra tako globoko podcenjevala in da bi bil naročnik, ki se v naš poklic prav nič ne razume, tisti, ki bi ocenjeval naše delo.

Z našo današnjo besedo smo želeli zbuditi k samozavesti predvsem naše mojstre, obrtnike-rokodelce, da naj se končno vendarle zavedajo svojega nespametnega početja, naj pomislijo na svojo bodočnost, ki je popolnoma nezavarovana in uvidijo da nam je vsem

poštenim in sposobnim obrtnikom, po krivdi onih naših tovarišev, ki ne znajo ceniti pravične cene obrtniških izdelkov, na stara leta zagotovljena beraška palica. Učimo se kalkulacije! Rešimo sami sebe tik pred koncem!

Obračamo pa se tudi na širšo javnost, da poveri obrtniku svoja naročila z zaupanjem v njegovo sposobnost, kajti od obrtnika-mojstra izdelano naročilo, bo le v takem primeru cenjeno kot pravo obrtniško delo.

Poravnajte naročnino!

